

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: Mgr. D. D.
t.č. Věznice Břeclav, P.O.Box 74, 690 02 Břeclav
zastoupený pro doručování: Cannabis is The Cure, z.s.
sídlem Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc

proti

žalovanému: Ministerstvo zdravotnictví
sídlem Palackého náměstí 375/4
128 00 Praha 2

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádostí žalobce o poskytnutí informací ze dne 30. 12. 2020 a ze dne 8. 3. 2021

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** rozhodnout o žádostech žalobce o poskytnutí informací ze dne 30. 12. 2020 a ze dne 8. 3. 2021 ve lhůtě 15 dní od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je **povinen** nahradit náklady řízení k rukám žalobce ve výši 124 Kč ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Odůvodnění

1. Žalobce u Městského soudu v Praze podal žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádostí žalobce o poskytnutí informací v případě dvou žádostí.
2. První žádost se týká vydání informací a stanoviska žalovaného, které původně byly předmětem žaloby pod sp. zn. 14 A 78/2020. Toto řízení bylo dle slov žalobce zastaveno pro zpětvzetí, neboť nezaznamenal novelu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“) a nedomáhal se ochrany proti nečinnosti žalovaného nejprve u Úřadu pro ochranu osobních údajů.
3. Žalobce shrnul, že žalovaný od něj obdržel dne 4. 1. 2021 žádost o vydání informací a stanovisek, které po žalovaném požadoval již dne 21. 3. 2020 a 4. 5. 2020. Dne 19. 1. 2021 žalovaný žalobci jen krátce sdělil „že není čas žádost řešit“ (cit. podání žalobce). Na stížnost ministrovi ze dne 28. 1. 2021 a Úřadu pro ochranu osobních údajů žalovaný nereagoval. K žádosti žalobce učinil Úřad pro ochranu osobních údajů opatření proti nečinnosti žalovaného dne 15. 4. 2021 pod č. j. UOOU-01346/21-4. Žalobce k obsahu žádosti odkázal na formulaci otázek žádosti ze dne 30. 12. 2020 (a dne 21. 3. 2020) a otázek žádosti o stanoviska ze dne 30. 12. 2020 (a dne 4. 5. 2020) v předžalobní výzvě adresované ministrovi zdravotnictví ze dne 11. 6. 2020.
4. Druhá žádost je ze dne 8. 3. 2021 a týká se otázek žalobce, co brání žalovanému rozhodnout o příkazujícím rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 6. 6. 2014, č. j. MZDR 27796/2014-2 ve věci vydání povolení. Žalobce v této žádosti připomněl nečinnost žalovaného ve věci rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016 – 390, za který žalovaný zaplatil více než 1,5 mil. Kč exekučních poplatků a pokut. Předmětná žádost byla součástí žaloby vedené pod sp. zn. 14 A 124/2019, která byla dne 23. 11. 2020 odmítnuta – žalobce uvedl, že dle právního názoru městského soudu v tomto usnesení platí, že byt zmocnil poslance k interpelaci ministra zdravotnictví, nelze následnou nečinnost ministra vymáhat žalobou.
5. Žalobce shrnul, že na stížnost ministrovi a ani na žádost Úřadu pro ochranu osobních údajů žalovaný nereagoval. Žalobce uplatnil žádost o opatření proti nečinnosti žalovaného, to Úřad pro ochranu osobních údajů žalovanému uložil dne 17. 6. 2021, č. j. UOOU-02342/21-4.
6. Žalobce závěrem uvedl, že všechny otázky se týkají léčebného konopí, konkrétně věci, za kterou byl žalobce kriminalizován již 10 let, podal řadu ústavních stížností. S těmito informacemi se státní zastupitelství ani soudy neumějí vyrovnat. Žalobce předložil městskému soudu seznam spisových značek dovolání, ústavních stížností a podání do 14. 7. 2021, čestné prohlášení poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové ze dne 29. 4. 2020 o čtyřech marných interpelacích ministra zdravotnictví ve věci výzkumu a léčby konopí se třemi klíčovými otázkami, které byly také předmětem žaloby vedené soudem pod sp. zn. 14 A 124/2019.
7. Dále doložil žalobce rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 31. 5. 2021, č. j. UOOU-02278/21-6, ústavní stížnosti a rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3353/20. Uvedl, že pro tuto nečinnost žalovaného i soudů rovněž podal 19. 3. 2021 stížnost Evropské komisi, 14. 7. 2021 zaslal žalovanému předžalobní výzvu, kde Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

upozornil na své žádosti, na opatření proti nečinnosti. Odkázal na bod 18 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2020, č. j. 5 As 104/2020-33 a k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2021, č. j. 10 As 104/2021 – 28. Žalobce rovněž doložil vyjádření ze dne 14. 9. 2020, č. j. MSP – 38/2020 – OMI – ZDRA/29.

8. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil a přes opakované výzvy ze dne 22. 9. 2021, č. j. 10 A 82/2021 – 22 a ze dne 9. 11. 2021, č. j. 10 A 82/2021 – 23, městskému soudu nepředložil ani správní spis. Tato procesní pasivita žalovaného je ostatně městskému soudu již známa z úřední činnosti (např. pod sp. zn. 10 A 100/2019 či 8 A 44/2018). Pro projednávanou věc je pak podstatné, že žalovaný tvrzení žalobce a ani jím poskytnuté podklady žalovaný nijak nespornuje. Městský

soud proto považuje žalobcem tvrzené a podklady doložené skutečnosti za nesporné mezi stranami.

9. Městský soud projednal žalobu podle ustanovení § 79 s. ř. s., podle něhož platí, že „*ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*“ Městský soud přitom rozhodoval podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
10. O věci rozhodl bez jednání. Žalobce ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 s. ř. s., zda souhlasí s rozhodnutím bez jednání, nevyjádřili. Platí proto fikce tohoto souhlasu (srov. § 51 s. ř. s.). Městský soud neshledal nezbytné naříditi jednání ani z důvodu dokazování – jak již bylo výše uvedeno, žalovaný tvrzení a podklady, které žalobce soudu předložil, nijak nezpochybnil. Rozhodné skutečnosti nezbytné pro projednávanou věc jsou tedy mezi stranami nesporné.
11. Obsahem žádosti ze dne 30. 12. 2020 (doručená žalovanému dne 4. 1. 2021) je dle opatření Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 15. 4. 2021, č. j. UOOU-01346/21-4, žádost o informace týkající se nevyřízených žádostí žalobce o informace ze dne 21. 3. 2020 a 4. 5. 2020. Na tuto žádost (tj. ze dne 30. 12. 2020) ministerstvo zdravotnictví odpovědělo žalobci dne 19. 1. 2021, pod č. j. MZDR 422/2021-4/MIN/KAN s tím, že ve vyřízení uvedených žádostí v současné době brání aktuální krizová situace kolem pandemie onemocnění COVID-19 a vyřizování prioritnějších úkolů všemi věcně příslušnými útvary Ministerstva zdravotnictví. Ministerstvo dále žalobci sdělilo, že uvedené žádosti budou vyřízeny v co možná nejkratší době po pominutí krizové situace. Proti postupu ministerstva zdravotnictví při vyřizování předmětné žádosti o informace podal žalobce stížnost dne 28. 1. 2021. Úřad pro ochranu osobních údajů opatřením ze dne 15. 4. 2021, č. j. UOOU-01346/21-4, přikázal ministru zdravotnictví rozhodnout ve lhůtě 15 dní o stížnosti žalobce na postup ministerstva zdravotnictví při vyřizování žádosti žalobce o informace ze dne 30. 12. 2020.
12. Obsahem žádosti ze dne 8. 3. 2021 jsou dle opatření Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 17. 6. 2021, č. j. UOOU-02342/21-4, informace související s rozhodnutím ministra zdravotnictví ze dne 6. 6. 2014, č. j. MZDR 27796/2014-2/PRO a souvisejícím rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016 – 390. Úřad pro ochranu osobních údajů pak opatřením ze dne 17. 6. 2021, č. j. UOOU-02342/21-4, přikázal ministru zdravotnictví rozhodnout ve lhůtě 15 dní o stížnosti žalobce na postup ministerstva zdravotnictví při vyřizování žádosti žalobce o informace ze dne 8. 3. 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

13. V projednávané věci není sporu o tom, že žalobce proti namítané nečinnosti žalovaného správního orgánu vyčerpal všechny přípustné procesní prostředky – takovým prostředkem je ve věcech poskytování informací podle InfZ totiž právě stížnost na způsob při vyřizování žádosti o informace podle § 14a a násl. InfZ (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu usnesení ze dne 20. 10. 2018, č. j. 5 As 18/2017 – 40, č. 3847/2019 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz). Žalobce se nejprve domáhal postupu na ochranu proti nečinnosti povinného subjektu a podal k ministru zdravotnictví stížnost podle § 16 odst. 1 písm. b) InfZ. Jelikož ani ministr tuto stížnost nevyřídil, podal žalobce stížnost proti nečinnosti ministra k Úřadu pro ochranu osobních údajů podle §16b odst. 3 InfZ. Mezi stranami není sporu o tom, že ani opatření Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 15. 4. a 17. 6. 2021 nevedlo k tomu, aby ministr zdravotnictví výslovně vyřídil stížnost žalobce proti neposkytnutí informací o žádostech ze dne 30. 12. 2020 a 8. 3. 2021.
14. V obou případech žalobce požádal o relevantní informace dle InfZ, které spadají do působnosti žalovaného. Věcně žalobce žádá o informace o tom, jak postupuje žalovaný v řízení o jiných žádostech o informace – v prvním případě o žádostech ze dne 21. 3. 2020 a 14. 5. 2020 - a ve druhém o řízení, které skončilo již povinností žalovaného poskytnout informace dle rozsudku

Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016 – 390. Žalobci o „nové“ informace požádal s odstupem času, kdy o osudu těchto žádostí o informace (tj. o výsledku) žalobci nebylo nic známo. O informacích ze dne 21. 3. a 4. 5. 2020 doposud dle shody procesních stran nebylo rozhodnuto podle § 14 nebo § 15 InfZ (zejména ve formě poskytnutí příp. odmítnutí informací), splnění povinnosti poskytnout informace dle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016 – 390, je na žalovaném vynucováno exekučně.

15. V obou případech žalovaný požadované informace žalobci neposkytl, jak již konstatoval Úřad pro ochranu osobních údajů v obou opatřeních proti nečinnosti ze dne 15. 4. a 17. 6. 2021. Odpověď žalovaného ze dne 19. 1. 2021 nelze považovat za vyřízení žádosti – nejedná se ani o věcné poskytnutí žádaných informací ve lhůtě dle § 14 odst. 1 písm. d) InfZ a ani o odmítnutí žádosti ve formě dle § 15 InfZ. Žalobci bylo ve lhůtě sděleno tolik, že o žádostech vzhledem k personální situaci na ministerstvu nebylo prozatím rozhodnuto a že bude o nich rozhodnuto neurčitě někdy v budoucnu. Věcné vyřízení žádostí žalovaný tedy dočasně pozastavil a tuto skutečnost sdělil žalobci. Žalovaný nicméně žalobci nesdělil žádný zákonný důvod, který by mu bránil v poskytnutí žádaných informací (např. zákonnou výlukou), ani soudu žalovaný svůj postup neosvětlil a ani nedoložil, že by žádosti žalobce již vyřídil.
16. Žádná zjevná okolnost, která by měla ze zákonných důvodů bránit poskytnutí těchto informací žalobci, poté nevyplývala z povahy věci ani městskému soudu a z informačního zákona (např. § 2 odst. 3, 4 InfZ).
17. Městský soud tak shledal, že ve věci žádostí žalobce ze dne 30. 12. 2020 a 8. 3. 2021 je žalovaný stále nečinný.
18. Městský soud v Praze z výše uvedených důvodů shledal žalobu podle § 81 odst. 2 s. ř. s. důvodnou, a proto výrokem I. žalovanému uložil, aby žádosti žalobce ze dne 30. 12. 2020 a 8. 3. 2021 vyřídil. Žalovaný buďto podle ustanovení § 15 InfZ vydá rozhodnutí o odmítnutí žádostí žalobce o informace, nebo informace poskytne podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ. K vyřízení této žádosti městský soud stanovil žalovanému přiměřenou lhůtu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

vycházející z ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, podle kterého je povinný subjekt povinen o žádosti o informaci povinen rozhodnout do 15 dní od přijetí žádosti.

19. Výrok o náhradě nákladů vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
20. Žalobce byl v řízení osvobozen od soudního poplatku usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2021, č. j. 10 A 82/2021 – 20. Náklady soudního řízení pro žalobce tvoří toliko náklady za poštovné, jiné náklady ze soudního spisu zřejmě nejsou. Výši poštovného určil městský soud dle poštovních zásilek RR051630164CZ ze dne 5. 8. 2021 v hodnotě **62 Kč** a RR097753638CZ ze dne 8. 9. 2021 též v hodnotě **62 Kč**, celkem tedy **124 Kč**. K náhradě stanovil žalovanému soud přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 16. prosince 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.